

“ภาพยนตร์กับความมั่นคง”¹

สุนันทา พามะลา วอร์ด²

กระแสการใช้ Soft Power

หลักการความมั่นคง เริ่มมีการพูดถึงถึงการนำ soft power เข้ามาใช้ในการขยายความมั่นคงของประเทศ โดยมี 2 ตัวอย่างกรณี ลิซ่า แบ็กคิงค์ และ มิลลิ ดนุภา คณาธีรกุล ซึ่งเป็นสองนักร้องชาวไทยที่ได้ไปแสดง และมีชื่อเสียงในระดับโลก แต่ความจริงแล้วกรณีของสองคนนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการใช้ soft power ในการแผ่แพร่อิทธิพลและชื่อเสียงของประเทศ เนื่องจากประเทศไทยมีการใช้ soft power โดยหน่วยงานรัฐ เช่น กระทรวงการต่างประเทศมานานแล้ว

ในด้าน public diplomacy การดำเนินนโยบายการทูตสาธารณะ และมีการใช้การทูตวัฒนธรรมในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะของชาติอยู่แล้ว นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังมีการสร้าง soft power ของไทยในลักษณะที่สร้างความประทับใจและแรงดึงดูดใจให้ชาวต่างประเทศท่องเที่ยวโดยหน่วยงาน เช่น ททท. แต่มีลักษณะที่แตกต่างจาก soft power ในความหมายที่พูดถึงปัจจุบันตรงที่ยังเน้นความวัฒนธรรมในรูปแบบดั้งเดิม โดยยังไม่หลุดจากแนวคิดที่ว่าศิลปะที่อุ้มชูขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือดึงดูดคน

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมวิชาการเรื่อง “ภาพยนตร์กับความมั่นคง” ในวันที่ 13 ก.ย. 64 โดยสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อมูลส่วนอื่นๆ ที่ผู้เขียนได้ศึกษาและรวบรวม

²เรียบเรียงโดย นางสาวสุนันทา พามะลา วอร์ด นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สถาบันความมั่นคงศึกษา สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

เข้ามาในประเทศไทยยังเป็นวัฒนธรรมแบบเก่า ที่เน้น การขายอัตลักษณ์และศิลปะในเชิงพุทธศาสนาแบบ อนุรักษ์นิยม โดยไม่ได้นำแนวคิดหรือศิลปะใหม่ๆ ติงมาเป็นของไทยเท่าไร

นอกจาก ตัวอย่างของนักร้อง K-pop และ แรปเปอร์ชาวไทยที่สามารถสร้างความสำเร็จในระดับ โลก ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของโลกบันเทิง เนื่องจาก สื่อบันเทิงของไทยที่เริ่มได้รับความนิยมในเฉพาะ กลุ่ม เช่น ผู้ชื่นชอบรับชม ซีรีส์วาย และซีรีส์ LGBTQ ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในหลายประเทศทั้งใน ทวีปอเมริกาใต้และในกลุ่มประเทศเอเชียด้วยกันเอง นักแสดงจากผลงานแสดงเหล่านี้ก็เป็นที่รู้จักใน ต่างประเทศ และได้รับการสนับสนุนจากแฟนคลับ ต่างชาติ ทั้งจากประเทศจีนและประเทศในภูมิภาค เอเชียด้วยกันเอง โดยซีรีส์เหล่านี้ได้รับความนิยม ในประเทศแถบเอเชียมากเนื่องจากหลายประเทศ เช่น จีน ไม่อนุญาตให้มีการถ่ายทำสื่อบันเทิงที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับวงการ LGBTQ ทำให้ผลงานของไทยมี โอกาสไปเจาะตลาดเหล่านี้โดยที่คู่แข่งค่อนข้างน้อย และทำให้นักแสดงชาวไทยเหล่านี้ได้รับความนิยมและ เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศมากขึ้น เป็นต้น

ภาพยนตร์กับความมั่นคง

ภาพยนตร์ได้แก่ สื่อภาพเคลื่อนไหวขนาดยาว ซึ่งครอบคลุมถึงสื่อภาพเคลื่อนไหวทุกประเภท ทั้งคลิปสารคดี อนิเมชัน หรือภาพยนตร์สั้น โดยมี เป้าหมายในการสื่อสาร และเผยแพร่ข้อมูลที่มีแนวคิด ตรรกะและอัตลักษณ์เฉพาะตัวให้ผู้ชมรับทราบ และยอมรับ ทั้งนี้ ภาพยนตร์ถือเป็นสื่อบันเทิงที่มีอิทธิ พาทความคิดสูงมาก เนื่องจากใช้วิธีทางสอดแทรก ความคิดไว้ในความบันเทิงจนผู้ชมเกิดการซึมซับข้อมูล โดยไม่รู้ตัว ซึ่งแนวคิดที่สอดแทรกอยู่ในสื่อบันเทิง โดยเฉพาะจากสื่อบันเทิงต่างประเทศจะไม่ได้รับการ คัดกรองและควบคุมจากภาครัฐมากนัก ในขณะที่ “ความมั่นคง หมายถึง ภาวะที่ปราศจากภัยคุกคาม

หรือภัยคุกคามอยู่ในระดับต่ำจนไร้ความกังวล” ฉะนั้น ความมั่นคงในมิติทางวัฒนธรรมและสังคมที่ควร ให้ความสำคัญมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างสังคมที่มี อิทธิปไตยทางความคิดและวัฒนธรรม ตัวอย่างของ ประเทศที่ใช้สื่อภาพยนตร์ในการเสริมสร้างอำนาจ และรักษาผลประโยชน์ของประเทศ ดังนี้

1 สหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้งานภาพยนตร์ในเรื่อง ความมั่นคงของสหรัฐฯ โดยแผนความมั่นคงมีเนื้อหา เกี่ยวกับการสร้างความเป็นอเมริกัน การรักษาเครือข่าย ระดับประเทศ และการสื่อสารภาพของสหรัฐฯ ในฐานะประเทศชั้นนำตามแนวคิดที่สหรัฐฯ เป็นชาติ พิเศษกว่าชนชาติอื่นในทุกด้าน และสหรัฐฯ ยังพยายาม คงสถานะการเป็นศูนย์กลางของโลก สิ่งเหล่านี้สะท้อน ออกมาในโลกทัศน์ความเป็นอเมริกัน เช่น การสร้าง ภาพยนตร์ที่มักมีตัวละครเป็นนักบุกเบิกผจญภัย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างภาพของนักสู้ให้ชาวโลกเห็น หรือการสร้างภาพความเป็นผู้นำประชาธิปไตย โดยประธานาธิบดีสหรัฐฯ เป็นต้น นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังใช้ภาพยนตร์ในการเสริมสร้างความมั่นคงนอก ประเทศอีกด้วย เช่น สหรัฐฯ ใช้ภาพยนตร์เป็น ส่วนหนึ่งของหลัก public diplomacy โดยสถาน เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ในต่างประเทศมีหน้าที่ในการ ช่วยเผยแพร่สื่อเหล่านี้โดยดำเนินการ ดังนี้ 1) ค้นหา ตลาดใหม่ให้กับภาพยนตร์ฮอลลีวูด 2) ส่งเสริม การเจรจาเขตการค้าเสรี 3) สอดส่องเรื่องของการ ละเมิดลิขสิทธิ์ และ 4) ส่งเสริมความร่วมมือต่างๆ เพื่อเปิดกว้างสำหรับภาพยนตร์ฮอลลีวูดในประเทศ นั้นๆ เป็นต้น

2. เกาหลีใต้

ความมั่นคงในเกาหลีใต้เน้นเรื่องเศรษฐกิจและสังคมเป็นหลักโดยพัฒนาจากประเทศเกษตรกรรมในทศวรรษ 1960 มาเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีขนาดเศรษฐกิจเป็นลำดับที่ 11 ของโลก หลังสงครามเกาหลี เกาหลีใต้ถือเป็นชนชาติที่ยากจนที่สุดในโลกจึงได้มีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขึ้นจนปัจจุบันเกาหลีใต้ทันสมัยเทียบเท่าญี่ปุ่นและประเทศแถบตะวันตก ซึ่งแผนการพัฒนาประเทศมีการกล่าวถึงการพัฒนาทางสังคมที่มีข้อมูลข่าวสารเป็นเลิศ และเป็นประเทศแนวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งแผนการพัฒนาประเทศของเกาหลีใต้ได้ส่งอิทธิพลต่อสื่อบันเทิงในประเทศ เช่น ข่าวสารการเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ ภาพยนตร์เกาหลีใต้หลายเรื่องจึงเลือกที่จะผูกภาพของสังคมและประชากรเข้ากับ ความทันสมัย แม้กระทั่งภาพยนตร์ย้อนยุคยังต้องใส่ความทันสมัยในทางความคิดและการกระทำของตัวละคร โดยภาพยนตร์ย้อนยุคมักต่อสู้ด้วยหลักเหตุผลในการพิสูจน์หลักฐานตามหลักวิทยาศาสตร์ และอ้างอิงระเบียบข้อบังคับทั้งหลายที่สอดคล้องกับความทันสมัยในโลกยุคปัจจุบัน เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าซีรีส์เกาหลีใต้หลายเรื่องทำหน้าที่ในการสานสัมพันธ์ภาคประชาชนเพื่อสร้างตัวตนเกาหลีใต้ในสังคมโลก ซึ่งช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองระดับประชาชนโดยการสร้างฐานแฟนคลับซึ่งช่วยเสริมอำนาจต่อรองในเชิงธุรกิจได้อีกด้วย

3. อินเดีย

อินเดียเคยเป็นเมืองขึ้นมาก่อนหลังประกาศอิสรภาพเป็นประกาศเอกราช ภาพยนตร์จึงเป็นตัวช่วยในการปลูกฝังค่านิยมชาตินิยม และเผยแพร่แนวคิดทางการเมืองโดยเฉพาะแนวคิดด้านเสรีภาพและประชาธิปไตย ทั้งนี้ อินเดียเป็นประเทศใหญ่แต่ละหัวเมืองและภูมิภาคต่างๆ มีวัฒนธรรมของตัวเองและแต่ละท้องถิ่นที่จะใช้ภาพยนตร์ในการเสริมสร้าง

อัตลักษณ์และอุตสาหกรรมท้องถิ่นในของภูมิภาค นอกจากนี้อินเดียยังมีระบบการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งส่งเสริมให้วงการนี้พัฒนาไปอย่างมาก โดยดูแลตั้งแต่ ระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ดังนี้

1) ระดับต้นน้ำ อินเดียมีระบบการศึกษาที่ดีที่สร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ความสามารถสูง โดยมีทั้งโรงเรียน มหาวิทยาลัย และเทคโนโลยีเฉพาะทางเพื่อศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสร้างภาพยนตร์และสื่อบันเทิงโดยเฉพาะ นอกจากนี้ อัตราการแข่งขันค่อนข้างสูงทำให้อินเดียได้ผลิต หัวกะทิระดับประเทศออกมาสู่วงการภาพยนตร์ ซึ่งส่งผลให้ผลงานมีคุณภาพสูงและได้รับการยอมรับในวงกว้าง

2) ระดับกลางน้ำ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ในอินเดียไม่ได้โดดเด่น เนื่องจากมีองค์กรต่างๆ คอยให้การสนับสนุนในการทำงานเบื้องหลัง เช่น มีสหภาพผู้กำกับและโปรดิวเซอร์ มีสหภาพคนเขียนบท แม้กระทั่งสหภาพตัวนักแสดงสตั้นแมน ซึ่งทำให้ มีสวัสดิการของแวดวงอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ดี นอกจากนี้ อินเดียมีกฎหมายควบคุมการจ้างงาน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ เช่น หากเดินทางไปถ่ายทำที่ต่างประเทศจะใช้งบประมาณไม่เกิน ร้อยละเท่าไรของงบประมาณสร้างภาพยนตร์ทั้งหมด และหากเป็นภาพยนตร์ต่างประเทศเข้ามาถ่ายทำ ในอินเดีย จะต้องใช้บุคลากรของอินเดียร้อยละเท่าไร เป็นต้น นอกจากนี้ ภาครัฐของอินเดียมีส่วนช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดยการออก

กฎหมายลดหย่อนภาษีให้กับภาพยนตร์บางประเภท และการเงินสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐในการสร้างภาพยนตร์ที่ส่งเสริมสังคม และอัตลักษณ์ที่ดี นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนให้รัฐบาลและธนาคารท้องถิ่นให้เงินกู้ในการสร้างภาพยนตร์ อย่างน้อยร้อยละ 70 หรือร้อยละ 100 ของงบประมาณการสร้างในบางกรณี ฉะนั้นวงการภาพยนตร์มีการทำงานร่วมกันในลักษณะระบบเครือข่ายที่มีความเหนียวแน่นมาก ซึ่งช่วยรักษาผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในชาติได้ค่อนข้างดี

3) ระดับปลายน้ำ โรงภาพยนตร์ของอินเดียมีหลากหลายราคา โดยมีตั้งแต่ราคาในระดับสูงในโรงภาพยนตร์ระดับบนไปจนถึงราคาในระดับต่ำในโรงภาพยนตร์ที่เจาะกลุ่มเป้าหมายระดับล่าง โดยที่เป็นภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน ส่งผลให้ภาพยนตร์อินเดียสามารถเข้าถึงคนทุกกลุ่ม ทุกชนชั้น นอกจากนี้ ภาพยนตร์อินเดียยังมีการส่งออกไปฉายในต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน รัสเซีย และในระยะหลังเริ่มเป็นที่นิยม ในแอฟริกามากขึ้น ทั้งนี้ อินเดียอาศัยภาพยนตร์เป็นช่องทางในการเผยแพร่แนวความคิดทางสังคมและการเมือง เช่น ความเป็นประชาธิปไตยในโลกเสรี สะท้อนปัญหาสังคม อาทิ ปัญหาการศึกษา รวมไปถึงการเผยแพร่ลักษณะความเป็นอยู่แบบพหุวัฒนธรรมในสังคมได้อีกด้วย เป็นต้น

4. จีน

ในระยะหลังประเทศจีนได้เริ่มดำเนินรอยตามเกาหลีใต้ในการสร้างสื่อวงการบันเทิงจำนวนมากที่มีความคล้ายคลึงกัน ตั้งแต่ซีรีส์ที่เล่าถึงชีวิตทันสมัยของหนุ่มสาวชาวจีนรุ่นใหม่ ไปจนถึงซีรีส์เชิงวัฒนธรรมจีนโบราณที่สร้างขึ้นมาอย่างเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เฉพาะของจีนจนเป็นที่นิยมจากผู้ชมทั้งของจีนและของชาวต่างประเทศ ซึ่งซีรีส์จีนโบราณนั้นต้องยอมรับว่าได้รับความนิยมในหมู่ผู้ชาวไทยอีกด้วยหลายเรื่อง อาทิ สามชาติสามภพป้าท้อสิบลี สามชาติสามภพลิขิตเหนือเขนย หรือเรื่องมรุตสุวานล้ำสลาย

เป็นเรื่องราวเกล็ดน้ำค้าง ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องเล่าซึ่งนำเสนอสังคมจีนในรูปแบบสมมติของเทพเซียน เล่าเรื่องของความรัก ความแค้นและชีวิตครอบครัว และความสัมพันธ์ของชาวจีน โดยซีรีส์จีนจะเล่าโลกที่มีการปกครองโดยฮ่องเต้ในสวรรค์และทุกคนเป็นผู้อยู่ภายใต้การถูกปกครองในเชิงศักดินาแบบโบราณ หากเป็นเรื่องสมัยใหม่ก็จะเน้นเรื่องการแข่งขันทางธุรกิจและความรัก และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านเสริมงามก็มักจะถูกเซ็นเซอร์จากรัฐบาลจีน ซึ่งความนิยมซีรีส์เหล่านี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของการซึมซับแนวคิดทั้งเรื่องการใช้ชีวิตแนวคิดการปกครองและการแสดงอำนาจในสังคมที่ผู้รับสื่อจะยอมรับได้

เมื่อสรุปจากการยกตัวอย่างข้างต้นจะพบว่าในแต่ละประเทศมีอัตลักษณ์ในการนำเสนอแนวคิดความเชื่อในรูปแบบของตัวเอง โดยมีการสอดแทรกแนวคิดทางการเมือง สังคม และโลกที่สังคมนั้นๆ ประสงค์ที่จะเผยแพร่และถ่ายทอดอยู่ด้วย ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงควรมีการส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์แบบไทยในรูปแบบสมัยใหม่ ที่หลุดกรอบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากวัดโบราณและความเป็นวัฒนธรรมพุทธ แต่ควรมีการก้าวเข้าสู่การพูดถึงกรอบแนวคิดใหม่ๆ เพื่อสร้างสังคมที่มีแนวคิดทันสมัยแต่ในขณะเดียวกันก็มีวัฒนธรรมแบบสมัยใหม่เป็นของตัวเองด้วย

หลักการปรกการทางวัฒนธรรม ดังที่ได้อธิบายเบื้องต้นไปแล้วมีสี่บันทึงมีอิทธิพลทางความคิดสูง โดยการเสพสื่อโลกเสรีอย่างต่อเนื่องย่อมส่งเสริมให้คนนิยมชมชอบโลกเสรีมากขึ้น และในขณะเดียวกันหากชื่นชมผลงานจากโลกอำนาจนิยมก็อาจส่งผลให้ผู้เสพสื่อมีความเอนเอียงในทางด้านหลักการอำนาจนิยมเช่นกันดังที่กล่าวไปแล้ว และด้วยเหตุนี้ประเทศเกาหลีได้กับจีนได้ออกกฎหมายและระเบียบคุ้มครองภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในประเทศ เพื่อให้เกิดความสมดุลในแง่การบริโภควัฒนธรรมที่รับมาจากต่างประเทศกับวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมองว่า

ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ และโอกาสให้ประชาชนในประเทศได้สื่อสารกันแบบ Soft Power นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างวาระต่างๆ ให้ประชาชนเกิดความตื่นรู้ ตื่นตัว และร่วมขับเคลื่อนทางสังคมได้ด้วย เนื่องจาก ภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอัตลักษณ์ร่วม ระหว่างบุคคลในสังคม เช่น ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ จะทำให้ผู้คนสนใจประวัติศาสตร์และเกิดความรักชาติมากขึ้น ซึ่งด้านหนึ่งอาจทำให้เกิดความรักชาติตัวเอง แต่ในอีกด้านหนึ่งถ้าไม่ใช่ภาพยนตร์ของชาติตัวเองอาจทำให้เกิดความฝักใฝ่ในลัทธิ ประเพณี และ วัฒนธรรมในชาติอื่นๆ แทนชาติตัวเองได้ เป็นต้น

การมองภาพยนตร์เป็นความมั่นคงรูปแบบใหม่ นอกจากความมั่นคงรูปแบบเดิมที่เน้นด้าน ความมั่นคงทางทหาร ดินแดนและอำนาจอธิปไตยแล้ว ในปัจจุบันความมั่นคงเริ่มมีแนวโน้มในการแผ่ขยาย ไปสู่ความมั่นคงทางวัฒนธรรมและความคิดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการ public diplomacy ที่ ประเทศมหาอำนาจหลายประเทศอาศัยสื่อบันเทิง ในการแผ่ขยายอิทธิพลทั้งด้านความคิดและวัฒนธรรม จนทำให้วัฒนธรรมประเทศนั้น ๆ เป็นที่ยอมรับในเวที โลกมากขึ้น ปัจจุบันสื่อบันเทิงโลกมีแนวโน้มก้าวมาสู่ ยุคดิจิทัล ทำให้การเข้าถึงสื่อบันเทิงจากชาติมีความ สะดวกและรวดเร็วขึ้นอย่างมาก การ streaming จากสื่อต่างประเทศกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก ทั้งในไทยและประเทศอื่นๆ ซึ่งหากว่าประชาชนชาวไทยสนใจเสพแต่สื่อต่างชาติเป็นหลัก อาจมีผลกระทบ ต่อความมั่นคงในระยะยาวได้ อิทธิพลทางวัฒนธรรม และความคิดจึงเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่ควรให้ ความสำคัญมากขึ้น

สำหรับประเทศไทย แต่เดิมได้รับอิทธิพลทาง ความคิดมาจากโลกตะวันตกหรือสหรัฐฯ มาเป็น เวลานานตั้งแต่ยุคสมัยสงครามเย็น ซึ่งเน้นในเรื่อง แนวคิดทางสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นหลัก ในช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมาอิทธิพลจากประเทศ

เกาหลีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งยังคงเป็นแนวคิดเชิง เสรีภาพแต่เพิ่มอัตลักษณ์ความเกาหลีเข้าไป โดยมี ความคิดเรื่องครอบครัวและกลุ่มอิทธิพลในลักษณะ ที่เป็นเอเชียมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในระยะนี้อิทธิพล ของประเทศจีนก็กำลังเข้ามาสู่ประเทศไทยมากขึ้น โดยประเทศจีนไม่ได้รู้สึกจากสื่อบันเทิงเท่านั้น แต่ยัง ตั้งสำนักข่าวและสื่อมวลชนเพื่อเสนอแนะความคิดใน แบบจีนต่อคนไทยมากขึ้น ซึ่งอิทธิพลและแนวคิดจีน จะค่อนข้างสนับสนุนแนวคิดหลักอำนาจนิยมที่มีพรรค คอมมิวนิสต์เป็นศูนย์กลางในการปกครอง จึงอาจ ส่งผลทำลายต่อแนวคิดของคนในชาติไทยได้

รัฐบาลไทยอาจเริ่มให้ความสำคัญด้านความ มั่นคงทางวัฒนธรรมมากขึ้น โดยส่งเสริมให้กระทรวง วัฒนธรรมสนับสนุนศิลปะและภาพยนตร์ที่มีแนวคิด เสริมสร้างความมั่นคงของไทยได้ เช่น การสนับสนุนให้ มีการทำวิจัยและพัฒนาศิลปะและภาพยนตร์ในไทย ให้มีคุณภาพขึ้น หรือส่งเสริมผลงานของเอกชนที่จะ ช่วยพัฒนาความคิดริเริ่มของประชาชนในด้านสังคม หรือส่งเสริมความเป็นไทยโดยเพิ่มเนื้อหาที่เป็นไทย ในยุคสมัยใหม่มากขึ้นจากเดิมที่เน้นการส่งเสริมเฉพาะ วัฒนธรรมไทยเดิมส่งเสริมการท่องเที่ยวเท่านั้น

ไทยอาจนำแนวคิด “ป้อมปราการทาง วัฒนธรรม” มาใช้โดยมีการออกข้อกำหนดและ กฎเกณฑ์ เช่น การจำกัดโควตาการฉายภาพยนตร์ ต่างประเทศ หรือการลดหย่อนภาษีให้บริษัทไทย เป็นต้น หรือแม้กระทั่งการส่งเสริมภาพยนตร์และ การสร้างสรรค์งานศิลปะทางอ้อมโดยมีการเปิดกว้าง ทางความคิดและการนำเสนอของซีรีส์ ละครและสื่อ ของไทยมากขึ้น โดยเน้นเรื่องการเล่นประเด็น ปัญหาสังคมและต้องมีการคุ้มครองให้สื่อมวลชน มีเสรีภาพในการถ่ายทอดโดยให้รัฐบาลเข้าแทรกแซง ได้น้อยลง เพื่อให้เกิดผลงานใหม่ๆ ที่สามารถแข่งขัน ในระดับโลกได้